

Raadsels rond tsaar Nicolaas II

VERMOORD IN 1918 OF EEN NATUURLIJKE
DOOD GESTORVEN IN 1952?

Tsaar Nicolaas II en zijn gezin werden in 1918 op bevel van Lenin onder mysterieuze omstandigheden door de bolsjewieken geëxecuteerd. Tot op heden bestaat er geen eensluidend oordeel van internationale experts over de ware toedracht van de executie.

De geschiedenisboeken vermelden dat tsaar Nicolaas II met zijn vrouw, zijn vier dochters en zijn zoon in de nacht van 16 op 17 juli 1918 zijn vermoord in de kelder van het 'Ipatiev-huis' in Jekaterinenburg door vrijwilligers van de Rode Gardisten. Maar niet iedereen neemt dit gegeven voor waar aan. Er zijn sterke vermoedens, en er is beperkt bewijsmateriaal, dat de keizerlijke familie in

de bewuste nacht kon ontsnappen via een ondergrondse tunnel die uitkwam in het belendende Britse consulaat. Uiteindelijk slaagden de tsaar, de tsarina en hun kinderen erin onder andere namen, volledig anoniem, een nieuw leven in Polen op te bouwen. Maarschalk Piłsudski, het toenmalige Poolse staatshoofd, schermde het asiel van zijn hoge gasten met zijn autoriteit af.¹

Laurits Regner Tuxen, *De huwelijksvoltrekking van tsaar Nicolaas II en tsarina Alexandra Fjodorovna*, 1895. Hermitage, St. Petersburg.

▷ Richards, G., *The Rescue of the Romanovs*, Old Greenwich 1975, p. 161.

Dolf Went (1931) heeft vanaf 1957 vele reizen gemaakt naar de (voormalige) communistische landen en heeft in deze landen een uitgebreid systeem van formele en informele contacten opgebouwd. Zijn laatste reis dateert van mei 2009.

Links: tsaar Nicolaas II met zijn neef George V van Engeland, 1812.

Midden: Nicolaas II en Alexandra Fjodorovna met hun kinderen Olga, Tatjana, Maria, Anastasia en Aleksej. Foto uit ca. 1913.

Rechts: Nicolaas en zijn aanstaande op de dag van hun verloving, 8 april 1894.

Valse verklaringen

Laten we eens nagaan wie er belang bij hadden het ware verhaal van de ontsnapping van de tsaar en zijn gezin te ontkennen. De belangen moesten wel immens groot zijn, gezien de hoeveelheid DNA-knoeierijen, valse verklaringen, elkaar tegensprekende getuigen en geschriften.² Tot op de dag van vandaag wordt het verhaal over het bloedbad in Jekatarinenburg in de officiële geschiedschrijving gehandhaafd en gesteund door bepaalde internationale machten. In dit verband duiken steeds weer de kringen rondom het Engelse, Duitse en Deense vorstenhuis op, de Engelse regering en verschillende Amerikaanse bronnen, waarin niet zelden de namen vallen van de Rothschilds, de Rockefellers, de Bank of England en Barclays Bank.³ De Russische keizerlijke familie behoorde destijds tot een van de rijkste families ter wereld en had enorme geldbedragen op rekeningen bij de genoemde banken staan en ook bij andere banken in Frankrijk en Zwitserland. Kostbaarheden zoals goud en waardepapieren waren bij tal van Europese banken geparkeerd.

Juwelen

In 1985 beschreef Suzy Menckes, een Britse journaliste, in haar boek *The Royal Jewels*, de sieradencollectie van koningin Elizabeth, hoe ze aan die juwelen was gekomen en bij welke gelegenheid ze bepaalde juwelen droeg. Wat bleek? De Engelse koningin beschikte over Romanov-juwelen, die ze niet in haar bezit hoorde te hebben, omdat die juwelen ooit door tsaar Nicolaas II in bewaring waren gegeven bij de Bank of England. Er ging direct een telefoontje van Buckingham Palace naar de uitgever met de mededeling dat er wat storende fouten in het boek van Menckes stonden, waardoor het boek onmiddellijk uit de handel genomen moest worden.⁴ Het is duidelijk dat het Britse koningshuis en de Bank of England belang hadden bij de officiële versie van de executie in Jekatarinenburg. In deze situatie waren er geen nabestaanden meer die hun juwelen en banksaldi als rechtmatig eigendom konden claimen. De 'vermoorde'

Romanovs hebben zich uiteraard nooit plotseling in levenden lijve aan de wereld kunnen presenteren zonder het risico te lopen alsnog geliquideerd te worden.

Herbegravenis

De top van de Russisch-orthodoxe kerk bleek goed op de hoogte te zijn van wat zich in 1918 in Jekaterinenburg heeft afgespeeld. Ondanks de zware druk van patriarch Aleksi II, besloot de Russische regering onder leiding van Boris Jeltsin begin 1998 dat Nicolaas II en zijn vrouw op 17 juli 1998 bijgezet zouden worden in het familiegraf in de kathedraal van de Peter en Paulvesting in St. Petersburg. Bijna alle Romanovs sinds Peter de Grote, uitgezonderd Boris Godoenof (1551-1605), liggen in de kathedraal begraven. De patriarch was bij de herbegravenis van het keizerlijke echtpaar afwezig; hij wist dat de beenderen die in de kathedraal werden begraven niet die van de Romanovs waren. Wel was hij bereid een alternatieve uitvaartdienst te houden, waarbij ook familieleden van de tsaar aanwezig zijn geweest.⁵

Ex-tsaar

Maar hoe kun je bewijzen dat Nicolaas II als ex-tsaar, naamloos, met de nodige uiterlijke veranderingen, erin slaagde een nieuw leven op te bouwen? Het lijkt een hachelijke zaak om iemand op te sporen die niet gezien en niet gekend wil worden. Toch zijn er brieven, officiële teksten en andere documenten die als bewijs dienen voor Nicolaas' 'leven na de dood'. Handgeschreven brieven van de ex-tsaar aan zijn neef, de Duitse keizer, die zijn gedateerd ná 17 juli 1918, zijn teruggevonden. Grafologen hebben op basis van onderzoek geconcludeerd dat het handschrift van deze persoonlijke brieven identiek is aan dat van Nicolaas II.⁶ Een andere aanwijzing voor het voortbestaan van Nicolaas II staat in een briefwisseling tussen Mc Garry, een Amerikaanse handelsattaché en een vriend van hem, John Waldron, waarin Mc Garry zijn ontmoeting met de ex-tsaar en zijn echtgenote in Marseille in 1923 beschrijft.⁷ Nog een

THE TSAR LEGEND.

ANOTHER STORY OF ESCAPE.

(FROM OUR OWN CORRESPONDENT.)

TOKYO, Feb. 11 (Delayed).

I learn on trustworthy authority from Siberia that the Tsar is alive and a prisoner in the Kremlin, whither he was conveyed in the guise of a merchant, while his family, including the Tsaritsa, are interned in the monastery of Troitsko-Sergievsky, 40 miles from Moscow.

My informant states that the Emperor's death was elaborately staged at Ekaterinburg. The Tsar, and his family were disguised and conveyed thence by 16 Bolsheviks—five of them Orthodox Russians and 11 Jews. A rumour has been spread by the Bolsheviks that Lenin will transfer power only to the Monarch. This report recalls an article in *The Times* on August 21, in which Lenin was alleged to have promised the Cossacks that the time would come when the Bolsheviks would restore the Tsar to the throne when the bourgeoisie class dividing the Tsar from his people no longer existed.

'Grafologen hebben op basis van onderzoek geconcludeerd dat het handschrift van deze persoonlijke brieven identiek is aan dat van Nicolaas II'

voorbeeld: Sokolov, de (Wit) Russische rechercheur die kort na de vermeende executie ter plaatse onderzoek naar de moorden moest doen, schreef (in opdracht) twee rapporten: een voor de Engelse koning - met de ware toedracht van de executie - en een voor de rest van de wereld met de bevestiging van de executie.⁸ Het Britse maandblad *Royalty* verscheen in 1993 met een inleidend artikel waarin werd gesteld dat: '(...) an American researcher, dr. John Walsh, claims that the Bolsheviks executed only the servants, while the Romanovs were secretly transported abroad, where they lived a quiet life in some secret place. According to dr. Walsh, the British Royal Archives, as well as those of the Vatican and the Russian Government, can confirm that the execution never took place.⁹ Het wekt geen verwondering dat de aangekondigde artikelenreeks, waarin het een en ander toegelicht zou worden, nooit is verschenen. Verder is onomstotelijk vast komen te staan, en vanuit overheidswege in Groot-Brittannië bevestigd, dat aan het vredesverdrag van Brest-Litovsk (maart 1918) een geheime preambule was toegevoegd, waarin van Russische zijde een vrije uittocht voor de keizerlijke familie was toegezegd.¹⁰

Ex-tsaar Nicolaas II is in 1952 gestorven en heeft een eenvoudig graf in Wolsztyn (Polen).

Stof tot nadenken. Over tien jaar worden (alle?) documenten met betrekking tot de nu negentig jaar oude Romanov-zaak door het Amerikaanse *Foreign Office* vrijgegeven. Geïnteresseerde historici moeten nog even geduld hebben.

▽
The Times, 1 februari 1919. Er verschenen eind 1918 en begin 1919 regelmatig berichten in dag- en weekbladen waarin werd vermeld dat de keizerlijke familie in veiligheid was. De informatie was afkomstig uit verschillende betrouwbare bronnen, zoals het Vaticaan en het Deense koningshuis. Internationale afstemming van de censuur was kennelijk nog niet geregeld.

Summers & Mangold, ▽
p. 362-363.

Bokhanov, A., ▽
'Some adventurous Interpretations of a Tragedy', in: *Royalty*, Volume 12, no. 7, p. 4 - 5.

Richards, G., *The Rescue of the Romanovs*, p. 102; ▽
Richards, G., *The Hunt for the Czar*, p. 134-135.

▽
Ilja Repin, *Portret van tsaar Nicolaas II*, 1895, olieverf op doek. Staatsmuseum Hermitage St. Petersburg.